

Service fra fastlegen

Jeg får tak i legen min når som helst det skulle være nødvendig eller ønskelig og hvor som helst han eller jeg skulle være, i Norge eller i utlandet. Siste gang var forleden, sent på natten. Min lege tok omgående affære og fikk meg innlagt i sykehus. Denne ordningen gir meg en trygghet jeg setter meget høyt, en trygghet jeg ikke ville ha hatt om jeg var henvist til å kontakte en ukjent lege på en legevakt om noe skulle hende utenfor kontortid.

Min lege er Peter Dvergsdal, som ble hengt ut i Aftenposten fredag 17.1. 2003 med fullt navn og adresse, ved hjelp av Legeforeningens president, Hans Kristian Bakke, og avdelingsdirektør Røynesdal i Helsedepartementet. Ifølge disse herrer er en slik service fra legens side ulovlig og må stanses omgående. Ulovligheten skulle bestå i at min leges døgnvakt via service-telefon koster den «rå» pris av kr 12 per minutt, og det mer enn antydes at denne ordningen er et kreativt (les skammelig) påfunn fra Dvergsdals side for å lure til seg ulovlige ekstrahonorarer.

Både Bakke, Røynesdal og Dvergsdals pasienter vet at man kan ringe hans kontor hverdager mellom kl 12 og kl 1330 uten å betale mer enn vanlige tellerskritt. Ingen av oss vet om denne ekstra servicetelefonen går i økonomisk balanse eller gir over- eller underskudd. Det vi vet, er at det bare kan dreie seg om småpenger. Dermed ligger tanken nær at dette med den «rådyre» servicetelefonen bare er et påskudd for å ta dr. Dvergsdal. Fra Bakkes side er dette et angrep på en kollega, velegnet til å svekke vår tillit til legestanden. Røynesdals medvirkning til angrepet vil bestyrke menigmann i hans tro på at departementer og deres direktører for lenge siden har glemt at de er «civil servants» – publikums tjenere. En riktig reaksjon fra hans side ville jo vært å berømme Dvergsdals service og love å legge forholdene til rette for at også andre leger kunne skaffe sine pasienter tilsvarende ordninger.

Men kanskje det er akkurat dette de to herrer ikke vil. Tenk om Legeforeningens president rett og slett ønsker å beskytte foreningens medlemmer mot pasientenes krav om bedre service? Det er jo ulovlig, ikke sant?

Egil Reksten

Presidenten svarer:

Det er flott at fastleger sørger for god tilgjengelighet for sine pasienter og at du er fornøyd med din lege. Jeg har aldri kritisert hvordan Dvergsdal fungerer som lege overfor sine listepasienter. Det har heller ikke vært tema i mediene. Temaet har derimot vært hvilken betaling fastleger kan kreve av sine pasienter – såkalte egenandeler. Det er

forståelig at mange ikke er kjent med at fastlegene har forpliktet seg til å følge bestemte satser. Vi forutsetter at legene er kjent med disse slik at de kan innrette seg korrekt. De leger som inngår avtale for å praktisere som fastlege, frasier seg samtidig muligheten til selv å bestemme hva pasientene skal betale. Kommunen og trygdemyndighetene er på sin side forpliktet til å gi legen basistilskudd, dvs. betaling per pasient på listen, samt trygderefusjon. Utbetaling fra trygden skjer i henhold til en egen tariff som Legeforeningen og staten har fremforhandlet. Det er Stortinget som fastsetter hva fastleger kan kreve av pasientene i form av egenandeler. Ingen leger med avtale kan fravike disse øvre grensene. Det gjelder også telefontjenester. Det er flott at leger yter god service og er tilgjengelige, men det er ikke tillatt å ta seg betalt utover gjeldende bestemmelser av den grunn.

Hans Kristian Bakke

Den norske lægeforening

Fastlege krever kr 12 per minutt for telepleie

I Aftenpostens morgenummer 17.1. 2003 slås det stort opp at lege Peter Dvergsdal i Bærum har skaffet seg en telefontjeneste som koster pasienten kr 12 per minutt (1). Det nevnes ikke at vi pasienter ved hjelp av denne tjenesten kan nå Dvergsdal morgen, kveld, lørdag og søndag – når vi måtte ha behov for det. Selv ville jeg kviet meg for å ringe ham utenfor kontortid hvis jeg ikke hadde visst at han fikk en aldri så liten godtgjørelse for å være tilgjengelig døgnet rundt. En tjeneste jeg som gammel med en enda eldre ektemann har hatt behov for flere ganger og er meget takknemlig for. Som pasient gjennom flere tiår har jeg eksempelvis forstyrret ham en sen lørdag aften, på en tur i Nordmarka og på en reise langt hjemmefra og fått de råd jeg har trengt.

Det sies at legen kan kreve kr 35 fra Rikstrykdeverket for telefonkonsultasjon. Er det et regnskap basert på et løslappssystem som ønskes? Vær så snill, la oss som har behov for denne tjenesten få beholde den. La ikke smålige byråkratiske regler ødelegge for oss. De som ikke ønsker å betale, kan la være å bruke tjenesten.

Jeg vil snarere oppfordre flere leger til å skaffe seg slike tjenester, men det er vel ikke mange andre som vil utsette seg for å bli forstyrret til enhver tid utenom kontortid.

Unni Mørk

Bærum

Litteratur

1. Hafstad A. Krever 12 kr minuttet for telepleie. Aftenposten (morgenutgave) 17.1.2003.